

РЕШЕНИЕ

№ 18918

гр. София, 04.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 04.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **6631** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) във връзка с чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Малвалаге С. С. Викрамасинге, гражданка на Шри Ланка, с ЛНЧ [ЕГН], с адрес [населено място], [улица] РПЦ-София ДАБ срещу Решение № 6768/10.06.2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ-МС), с което на жалбоподателката е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата са въведени оплаквания, че оспореното решение е незаконосъобразно, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Жалбоподателят счита, че изводите направени от АО по отношение на настоящата ситуация в страната ѝ на произход са базирани на подход, който противоречи на методологията на Агенция на ЕС в областта на убежището, изискваща цялостна оценка на основанията за предоставяне на статут. Счита, че АО не е взел предвид всички данни от общодостъпни и авторитетни международни източници поради което е постановил незаконосъобразно решение в нарушение на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ. Моли съда решението да бъде отменено. В проведеното по делото открито съдебно заседание, жалбоподателката се явява лично и се представлява от адв. Т. Л., която поддържа жалбата и представя писмени бележки.

Ответникът, председателят на ДАБ при МС, открито съдебно заседание чрез ст. юрк.

К. оспорва основателността на жалбата, поради което моли да бъде потвърдено оспореното решение. Не претендира разноси.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало с молба, с вх. № ВР-13-200/ 13.02.2024 г. (л. 51-52) за международна закрила, подадена от жалбоподателката до ДАБ при МС. На същия ден е съставен регистрационен лист /л. 47/, в който е отразено, че кандидатката е гражданка на Шри Ланка, [дата на раждане] в [населено място], Шри Ланка, будист, с висше образование, по професия готвач, неомъжена. Съставена е Евродак дактилоскопна карта (л. 43). Малвалаге С. С. Викрамасинге е подписала и декларация (л. 37), с която е дала съгласието си Държавна агенция за бежанците при МС, Република България да събира информация за него включително органи в страни, различни от страната по произход и др. Кандидатката е запозната срещу положен подпис с информация за обработване на лични данни на чужденци, търсещи международна закрила (л. 38), както и с инструкция за задълженията на чужденците, настанени в центровете на ДАБ (л. 40) и указания относно реда за подаване на молба за международна закрила за процедурата, която ще следва за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България (л. 44), информация за задълженията на чужденците, настанени в центрове на ДАБ (л. 34). Подписана е и Декларация за обработване на лични данни на чужденци, търсещи международна закрила /л. 41/. Издаден е амбулаторен лист от 12.02.2024 г. /л. 50/.

На осн. чл. 51, ал. 2 във вр. с чл. 29, ал. 1, т. 3 и ал. 4 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, директорът на РПЦ – [населено място] е издал решение за настаняване № 024 от 13.02.2024 г. /л. 32/ по отношение на жалбоподателката – Малвалаге С. С. Викрамасинге.

Изпратена е покана с рег. № УП-15915/13.02.2024 г. /л. 42/ до Малвалаге С. С. Викрамасинге за провеждане на интервю по молба за международна закрила по реда на Закона за убежището на бежанците на 20.02.2024 г. от 09:00 часа. Жалбоподателката е уведомена срещу подпис.

По искане на административният орган, директорът на специализирана дирекция „М“ – ДАНС е уведомил, че ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в Република България по процесната молба за международна закрила (л. 30).

На проведеното интервю на 11.04.2024 г. рег. № УП15915 (л. 27) гражданката на Шри Ланка заявява, че е напуснала държавата си по произход легално през Индия, откъдето е взела работна виза за България на 21.07.2023 г. Пристигнала е легално на 24 или 27.07.2023 г. с полет първоначално с полет до Истанбул и след това до София. Декларира, че не е подавала друга молба за закрила в друга държава. Твърди, че положението в Шри Ланка е много зле финансово и икономиката също. Твърди, че има проблеми с нейното семейство. Изявява желание да стои в България, защото тук живота е по-хубав и може да изкарва повече пари. Добавя, че всички проблеми са свързани с пари.

Като причина, поради която не желае да се завърне в Шри Ланка посочва, липсата на финансови средства и семейни проблеми.

В хода на производството е издадена Справка от 30.04.2024 г. /л. 16/ от ДАБ при МС, Дирекция „Международна дейност“ относно Шри Ланка и в частност какво е актуалната политическа и икономическа обстановка и какво е състоянието на

сигурността в страната.

Издадено е Становище с рег. № УП15915 от 05.06.2024 г. /л.15/ до заместник председателя на ДАБ при МС, с което старши експерт в отдел „ПМЗ- кв. Военна рампа“ е направено предложение на чужденката да ѝ бъде отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С оспореното Решение № 6768/10.06.2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ-МС) на Малвалаге С. С. Викрамасинге е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут, а молбата ѝ за предоставяне на международна закрила е приета за неоснователна. В мотивите си административният орган е приел, че проблемите, заради които молителят е напуснал държавата си по произход са от финансова и икономическо естество, поради което не попадат в предметния обхват на ЗУБ. Прието е, че спрямо Викрамасинге не е осъществено визираното в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ преследване, а молителката не е преследвана поради своята раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Викрамасинге не е била обект на действия на преследване и по смисъла на чл. 8, ал. 5 от ЗУБ. Изложени са мотиви и за липса на предпоставки за приложение на чл. 9, ал.1 от ЗУБ.

Решението е връчено на жалбоподателката на 20.06.2024 г., а жалбата е подадена до Административен съд София – град, чрез председателя на ДАБ при МС на 02.07.2024 г.

В съдебното производство е представена и приобщена към доказателствения материал цялата административна преписка включително и актуална справка с вх. № ЦУ-1827 от 22.08.2024 г. относно Шри Ланка (л. 68).

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок от активно легитимирано лице, имащо правен интерес от оспорването на процесното решение.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган – председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет на осн. чл. 48, т. 1 от ЗУБ. Решението е поставено в установената от закона писмена форма и е мотивирано.

От приетите и неоспорени по делото доказателства се установява, че жалбоподателката е информирана писмено, на разбираем за нея език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията ѝ, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Спазена е и разпоредбата на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, съгласно която при произнасяне по молбата за международна закрила се преценяват всички относими факти, декларации или документи, свързани с личното положение на молителката, с държавата ѝ по произход или с възможността да се ползва от закрилата на друга държава, чието гражданство би могла да придобие, включително и дали молителката е упражнявал дейности, чиято единствена цел е да получи международна закрила. Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неизясняване на относимите към бежанската история факти и обстоятелства. В рамките на административното производство е проведено интервю и е приета справка за ситуацията в страната по произход. Не са налице неизяснени факти и обстоятелства от

значение за произнасянето по молбата за международна закрила.

Административният орган не е допуснал сочените в жалбата нарушения по чл.35 и чл. 36 АПК – събрал е наличните по случая доказателства, изяснил е всички заявени от кандидатката обстоятелства във връзка с индивидуалното ѝ положение, взел е предвид актуалната обща информация за държавата ѝ на произход и е преценил сигурността ѝ.

Оспореното решение е издадено и при липса на допуснати нарушения на материалния закон.

Спорът между страните е изцяло материалноправен относно наличие на основания за предоставяне на международна закрила по чл. 8, ал. 1 и чл. 9, ал.1 ЗУБ.

По силата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправното основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Законосъобразен и обоснован е изводът на административния орган, че заявените от жалбоподателката обстоятелства не могат да бъдат свързани с нито една от причините за преследване посочените в закона.

В настоящият случай правилно ответникът е възприел извод за липса на такова преследване, което да се обосновава по някоя от причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. В бежанската история няма нито един обоснован фактически довод за проявен спрямо оспорващата акт на преследване от страна на официалните власти в Шри Ланка, която се явява страната по произход за търсещата закрила.

Не се констатира наличие на реална опасност от бъдещо преследване в страната на произход по някоя от причините, които се сочат в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Нещо повече, от бежанската история на жалбоподателката и нейното поведение следва изводът, който е направил и административният орган, че мотивите ѝ да напусне страната си на произход са с изцяло с икономически и личен характер, което не е предпоставка за предоставяне на закрилата по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ.

В случая жалбоподателката в хода на административното производство е посочила, че има „желание да стои в България, защото тук живота е по-хубав и може да изкарва повече пари“ както и че „всичките ѝ проблеми са свързани с пари“.

Настоящата съдебна инстанция счита за правилни изводите на органа, че чужденката не доказва предпоставки за предоставяне на търсения бежански статут. Правилността на крайния извод за липса на предпоставките по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ се следва изцяло от факта, че в случая не са налице данни, че тя лично е обект на преследване в родината си, поради етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение.

В проведеното в административното производство интервю Викрамасинге е заявила, че положението в Шри Ланка е много зле финансово и икономиката също, както и че не иска да се върне в Шри Ланка. Заявените икономически обстоятелства не могат нито пряко, нито косвено да се свържат с която и да е от посочените в чл. 8, ал.1 ЗУБ причини и са негодни да обосноват опасения от преследване в държавата ѝ по произход, релевантни за предоставянето на бежански статут. По делото няма нито

данни, нито доказателства за това Викрамасинге да е участвала в определена социална група или да се опасява от преследване поради подобна принадлежност.

Водим от изложеното следва да се направи извод, че посочените от Викрамасинге причини, заради която е напуснала държавата си на произход, имат личен, икономически, социален характер. Викрамасинге не изтъква опасения от преследване в Шри Ланка по релевантните за признаване на статут на бежанец причини.

Не са налице и предпоставките за хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1, 2 и 3 ЗУБ. Такава международна закрила може да се предостави на чужденец, за който има сериозни основания да се смята, че ако бъде изпратен обратно в държавата му на произход, или при лице без гражданство – в държавата на предишното обичайно негово местопребиваване би бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като: 1) смъртно наказание или екзекуция; 2) изтезание или нечовешко и унижително отношение, или наказание; или 3) тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт, и които не могат или поради такава опасност не желаят да получат закрила от тази държава.

От приетата по делото административна преписка не може да се направи извод, че Викрамасинге е изложена на реална опасност от смъртно наказание или екзекуция по чл. 9, ал. 1, т. 1 ЗУБ. От данните в административната преписка не се установява, че тя е била арестувана, обвинявана, съдена или осъждана в Шри Ланка. Не се установява да е специфично изложена и на реална опасност от тежко посегателство от изтезание или нечовешко и унижително отношение, или наказание по чл. 9, ал. 1, т. 2 ЗУБ. Тези тежки посегателства обуславят субсидиарна закрила, ако са причинени от: държавата - чл. 9, ал. 2 ЗУБ; партии или организации, които контролират държавата или значителна част от територията ѝ; недържавни субекти, ако първите две групи субекти не могат или не искат да предоставят закрила. Жалбоподателката не се установява още да е имала проблеми с официалните власти в Шри Ланка и към нея да са предприети каквито и да е действия от субектите по чл. 9, ал. 2 ЗУБ, които да се квалифицират като малтретиране по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 2 ЗУБ. Обстоятелството, че тя не е била изтезавана, нито е била подложена на нечовешко или унижително отнасяне или наказание, нито получил директна, персонална заплаха с необходимата висока степен на индивидуална опасност в Шри Ланка, е сериозен признак, че няма да понесе такова посегателство при завръщане.

Видно от представената по делото актуална справка вх. № ЦУ-1827/22.06.2024 г. /л. 68/ на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, не може да се направи обоснован извод, че Шри Ланка се намира в състояние на въоръжен вътрешен или международен конфликт. Приетите по делото справки са изготвени от компетентен орган, в кръга на правомощията му, представляват официални писмени документи и обвързват съда да приеме за доказани фактите, удостоверени с тях, ако същите не се оборват чрез други надлежни доказателства, каквито в случая не се представят, нито се сочи техният източник, за да се събират.

Не са налице и предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ за признаване на хуманитарен статут на този кандидат поради тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като цивилно лице поради безогледно насилие при въоръжен международен или вътрешен конфликт в държавата му по произход. За разлика от чл.9, ал.1, т.1 и 2 ЗУБ които обхващат ситуации, в които молителят е специфично изложен на опасност от визираните в тях видове посегателства, чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ са приложими при

по-обща опасност – в по-широк план заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, присъщи на ситуация на въоръжен конфликт, протичащ с безогледно насилие, което се разпростира към неопределен кръг хора, без оглед на тяхната самоличност и/или други индивидуални техни характеристики. Според задължителното тълкуване на СЕС, съществуването на тези тежки и лични заплахи срещу живота и личността на кандидата не е подчинено на условието да докаже, че представлява специфична цел поради елементи, присъщо на личното му положение. Т. съществуване, по изключение, може да се смята за установено, ако степента на безогледно насилие, което характеризира протичащия въоръжен конфликт, достига толкова високо ниво, че има сериозни и потвърдени основания да се смята, че всяко цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи (решение на СЕО от 17 февруари 2009 г. по дело Elgafaji, C-465/07). Тази концепция за „пълзящата скала“ кореспондира с позицията на ЕСПЧ, че само в изключителни случаи е възможно общата ситуация на насилие в мястото, където трябва да бъде върнато лицето, да е с такъв интензитет, че връщането там би било в нарушение на чл.3 ЕКПЧ, без да е необходимо да се доказва, че то се намира и в специфичен риск.

Доколкото жалбоподателката не установява специфичен риск от тежки лични заплахи срещу живота и/или личността си по чл. 9, т. 3 ЗУБ, поради присъщи на индивидуалното ѝ положение елементи и лични обстоятелства, който риск да е реално осъществим при нейното завръщане в Шри Ланка, ситуацията в държавата ѝ на произход следва да е така извънредна, с такава висока степен на колективна опасност, че при нейното депортиране също да е изложена на нея. Ето защо следва да се прецени, дали обстановката в Шри Ланка поражда общ риск по чл. 9, т. 3 ЗУБ поради въоръжен конфликт, протичащ с безогледно насилие към цивилното население.

Според дефиницията, дадена с решение на СЕС от 30 януари 2014 г. по дело C-285/12, съществуването на „въоръжен конфликт“ трябва да бъде признато с оглед прилагането на тази разпоредба, когато редовните въоръжени сили на дадена държава се сблъскват с една или повече въоръжени групи или се сблъскват две или повече въоръжени групи, без да е необходимо да може да бъде квалифициран като въоръжен конфликт без международен характер по смисъла на международното хуманитарно право, и без интензитетът на въоръжени сблъсъци, равнището на организираност на наличните въоръжени сили или продължителността на конфликта да са предмет на преценка, отделна на степента на насилие, съществуващо на въпросната територия.

Общата ситуация на несигурност в определена държава сама по себе си не може да обуслови нарушение на чл. 3 ЕКПЧ при експулсиране до територията на Шри Ланка. Наистина, възможно е интензивността на насилието да достигне праг, над който връщането на всяко лице в тази държава задължително да нарушава чл. 3 ЕКПЧ. Това, обаче, касае само най-екстремните случаи на така генерализирано насилие, при които има действителна опасност от малтретиране вследствие единствено излагането на индивида на това насилие при завръщането му. Няма международни доклади, които да сочат, че общата ситуация в Шри Ланка е така сериозна, че да причини сама по себе си нарушение на чл.3 ЕКПЧ при депортиране до територията ѝ. Същевременно няма никакви причини да се смята, че от кумулация на индивидуални и общи рискови фактори по отношение на жалбоподателката ще се породи опасност от малтретиране на прага, на който чл. 3 ЕКПЧ да трябва се задейства като забрана за връщане.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания по чл.8 и чл.9 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Последното мотивира извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от нормата на чл. 81 ГПК във вр. с чл.144 АПК , този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Малвалаге С. С. Викрамасинге, гражданка на Шри Ланка, с ЛНЧ [ЕГН], с адрес [населено място], [улица] РПЦ-София ДАБ срещу Решение № 6768/10.06.2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.